இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 15.] MADRAS :—SUNDAY APRIL, 11, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas·

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

உலகியல்.—கடவுள் ஒருவர் தக்கிருல் போதும்.	தேவமனிதன் அல்லது மனிததேவன்.—போஜனம்.
பிராமணவேதமும் சந்தியாவந்தனமும்.	நட்சத்திரங்களின்தூரம்.
	தேசாபிமானிக்கோர்மொழி.

உ ல கி ய ல்.

"இமிழ்திரைப்பரவைஞாலம் ஏழமையுடைத்துமாதோ" என்று கவிச்சக்கிரவர்த்தியாகிய கம்பர் தமது காவியத்திற் கூறியிருப்பதுபோலவே வையத்தவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைமைக்குணமுடையவர்களாகவே யிருக்கின்ருர்கள். ஒருவர் வசப்பட்டு மற்றவர் நடக்கத்தக்கவர்களாகவே யிருக்கின்ருர்களேயல்லாமல், சுயபுத்தி சுயாநுபவம் முதலிய ஆதாரங்களைக்கொண்டு சுயாதினர்களாய் நடக்கவல்ல நாட்டமுடையவர்களாகத் திலப்பிரமாணமேனும் தமது ஒழுக்கத்தால் காட்டுகின்றிலர். உலகத்திலே ஆதரவற்ற கொள்கைகள் அனேகமாக விருக்கின்றனவென்பதற்கு அவ்வவர் சுயமன ஒழுக்கங்களே சான்றுபகரத் தக்கனவாகின்றன. சிற்சில சார்பாரொழிய ஏனையவர்கள் தாம் பிதா புத்திரசந்தானமாய்ச் 'செவியறிவுறுக்கப்பெற்ற சமயங்களையும், சமய நூல்களையும், சமய கடவுளர்களையும், சமயாசாரியர்களையும், சமய சீடர்களையும் அதிவினைய பயபக்தியுடன் வழிபட்டு பூசை நைவேத்தியாதி உற்சவங்களியற்றியும், பெருநாள் கொண்டாடியும், தமது காலத்தையும், கனத்தையும், காசையும், கவனத்தையும், கஷ்டத்தையும் வியர்த்தம் செய்கின்ருர்கள். சகல விவகாரங்களிலும் நியாயமுகடுமுற்றிலுஞ் சென்று தீர்மானித்து நடத்தும் விவேகிகளிற் சிலரும் தாம் தம்பிதாக்களால் செவியறிவுறப்பெற்ற சமயவிஷயத்தில் கிஞ்சித்தேனும் சோதனுசித்தக்கியானமில்லாமல் "உலகத்தோடொத்து" நிற்கின்ருர்கள். இவர்கள் இங்ஙனம் நிற்றற்குக் காரணம்தான் யாதோ! இலாபம் பயக்கும் பலவிஷயங்களிலும் சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிந்தையிளைப்புற்ற தமக்கு இவ்விஷயத்தையுஞ் சிந்திக்க மனோதிடமில்லாமையினுலோ! இலௌகிகத்தில் பல சுகங்களையும் தரும் விஷயங்கள் அபரிமிதமாக விருக்கின்றமையால், இவ்வைதிக விஷயத்தையும் சிந்திக்க அவகாசமில்லாமையினுலோ! இலௌகிகத்தில் கிடைக்கும் பலன் பிரத்தியக்ஷமாதலால், அப்பிரத்தியக்ஷமாகிய வைதிகவிஷயத்தில் தலைமுட்டிக்கொள்வதில் யாதுபிரயோசனம், வைதிகபோதனு ஞானமும் அப்பிரத்தியக்ஷம், வைதிகியுணர்த்தும் பொருளும் அப்பிரத்தியக்ஷம், அப்பொருளின் குணுனுபவங்களும் அப்பிரத்தியக்ஷம், அப்பொருளளிக்கும் பயனும் அப்பிரத்தியக்ஷம், அப்பயனைப்பெற்ருேரும் அப்பிரத்தியக்ஷம், அவர்கள் உறையுளும் அப்பிரத்தியக்ஷம், இன்னும் அதைப்பற்றிய சகலமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாக விருக்கின்றமையினுலேயோ? பசியாவரங்கொடுக்கவல்லவன் பழயதை யாசித்ததுபோல, வைதிகிகள் தங்கள் பரம்பொருள் "மநோவாக்குக்காயங்களுக்கு எட்டாதவர்" என்று தங்கள் மனத்திற்குமாத்திரம் எட்டப்பெற்றதாய்ச் சொல்கின்ருர்களே இதென்ன பிரத்யக்ஷ விரோதமாகவிருக்கின்றதே, இது நம்மனத்திற்கும் வாக்குக்கும் காயத்திற்கும் எப்படி எட்டும்? எட்டாத கனியை யெட்டியெட்டிக் கொட்டாவி கொள்வதிற் பயனென்னை? கிட்டாதாயின் வெட்டென மறத்தல் வேண்டுமென்பதினுலேயோ, இலௌகிக விவகாரங்களை விசாரிப்பதுபோல வைதிகமார்க்கத்தை விசாரிப்பதில்லை. விசாரிக்கப்புகின் "கடவுள்" என்பது இன்னது, அது மனிதரால் சிருட்டிக்கப்பட்டது, சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வகருணுநிதித்துவம் சர்வ வல்லமை சர்வசக்தி வாம்பிவின்பம் முதலிய அக்கடவுட்தன்மை மனிதரால் அவருக்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள், அக்கடவுள் வழிபாடு வயதிளம்பெண்கள் மரப்பாவைகளைச்செய்வித்து, அதற்கு உடையாதி ஆபரணங்களைப் பூட்டித் தம்பதிகள்போல் மணவறையில் நிறுத்திச் சகல மேளவாத்தியங்கள் முழக்குவித்துக் கலியாணஞ்செய்து களிப்பதுபோல், அறிவிளம்பிள்ளைகளும் தங்கள் முன்னோர் சிருட்டித்த கடவுளர்களைச் சரிதை கிரியை யோக ஞானதிகளால் பூசித்து வணங்கி ஓர்வித திருப்தியடைகின்ருர்களென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும். இவ்வளவுகூட விசாரணை செய்யாமல் உண்பதிலும் உடுப்பதிலும் உறங்குவதிலுமே தத்தம் காலத்தைப்போக்கி உலகம் அழியும் அழிவை ஒருக்காலும் நோக்காமலும், உண்மையைத் தெளியாமலும், பலர்க்குந் தெளிவிக்காமலும், நெஞ்சையொளித்து வஞ்சக வாழ்வு வாழ்ந்து மாண்டுபோவதா பகுத்தறிவினையுடைய மானுடவாழ்க்கை? இப்படி வாழ்பவர்களா தேசாபிமானிகள்? பொதுநன்மைப்பிரியர்கள்? உலகவாழ்க்கைக்கு உற்ற ஒழுக்கம் இதுவன்றே:

கடவுள் ஒருவர் தக்கிருல் போதும்.

ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்டு நாளுக்குநாள் விர்த்தியாகிப் பரவிவருகிற சாஸ்திரங்களினுல் உண்மை தெரிந்துகொண்டு, பற்பல தேசங்களிலே சுயக்கியான சங்கங்களேற்பட்டுக் கடவுளைப் பறக்கடிப்பதினுல், அந்தந்த சமயிகள் தங்களுக்கென்று ஒரு கடவுளாவது நிலைபெற்ருற் போதும் போதுமெனக்கருதி, கடவுளொருவருண்டென்று தங்களுக்குரிய நியாயங்களை எடுத்துக்காட்டி வாதித்து வருகின்றனர். இதனுலே பற்பல நாமங்களையுடையராய் வெவ்வேறு கடவுளர் ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டிருக்குங் கொள்கையொழிந்து, கடவுள் வேறும் ஜீவன் வேறுமாகிய த்வைதமார்க்கம் நிலைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அது நிலைக்கவே, பிரமாவினுடைய முகத்திலும் மார்பிலும் துடையிலும் பாதத்திலும் பிறந்ததாகக் கற்பிக்கப்பட்ட நான்கு ஜாதிபேதங்களும் ஒழியவேண்டுவதே. இவ்வளவுமட்டில் சீர்ப்படுமாயினும், இத்தேசத்தவர்களுக்குள் ஐக்கியபத்தியமுண்டாகித் தேசம் க்ஷேமமடைவதற்கு அடையாளமாகும். இந்த நிலைக்குவருவதும் விசாரணையினுலன்றி வேறென்றினுலுமல்ல. 'ஆட்சேபனையுண்டானுல் சமாதானமுண்டாகும்' என்கிற வாக்கியத்தின்படி, சுயக்கியானசங்கங்களாகிய எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்பட்டிருப்பதினுலல்லவா ஜனங்கள் இவ்வளவு விசாரணைசெய்யவாவது தலைப்பட்டார்கள். விசாரணை தேறத்தேற யாவராயினும் உண்மையான முடிவுக்கு வருவது நிச்சயம். வாசாகயிங்கரியமாகப் பேசுவதுமாத்திரமன்றிக் கூடுமானமட்டில் தத்தம் நூதனக்கொள்கையை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவராமல் பழயபடியே நடப்பார்களாகில் பிரயோசனமொன்றுமில்லாமற்போம்.

இதுநிற்க, இந்துக்கள் சாதாரணமாய்ச் சாந்தமூர்த்திகளே. இப்போது ஏற்பட்டுவருகிற அத்வைதசபைகள் பலப்படுமாயின், பின்னுஞ் சொல்லவேண்டுவதேயில்லை. அத்வைதத்தின் கொள்கையென்ன? மௌனஞ் சாதித்தலும் ஜீவன் பிரமத்தோடு கலந்துபோவதுமே அதினுடைய முக்கிய தருமம். மௌனஞ் சாதித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவராய் பிரமத்தில் கலந்துபோக நின்றுவிடுவதினாலே, பிரபஞ்சம் பாழாய்ப்போகாமல் அதின் சுபாவப்படி நடந்தேறிவந்தபோதிலும், தேசக்ஷேமம் சீர்திருத்தம் விருத்தி முதலியவற்றின் வாயில் மண்ணுதான். அத்வைதமார்க்கம் பலப்படுமாகில், மேலேழுலோகம், கீழேழுலோகம், சொர்க்கலோகம், மோட்சலோகம், நரகலோகம், கடவுள் என்பவையெல்லாம் பொய்யென ஒழிந்துபோமல்லவா? இந்தமட்டில் பெருத்த நன்மையே. ஆயினும், அத்வைதமார்க்கத்தவர்கள் சகலமும் பிரமமென்கிறார்கள்; மறுபடியும் சகலமும் பாவனையென்கிறார்கள். இதனாலே பாவனையும் பிரமமும் ஒன்றாகிறது. பாவனையாவது - வெறுந்தோற்றம். ஒருவனுக்கு இன்று மரமாய்த்தோற்றினது நாளைக்குக் காற்றாணுய்த்தோற்றுமா? அத்வைதியும் தான் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் வஸ்திரம் இன்றைக்கு நூலாகவும், நாளைக்குத் தோலாகவுந் தோற்றுகிறதென்று சொல்லுவரோ? பைத்தியக்காரன்தவிர வேறொருவரும் அப்படிச்சொல்லமாட்டார். பிரமமென்பதற்குப் பொருள் எல்லாவற்றினும் பெரிதென்பதாம். இதனாலே பிரமமென்பதை அகண்டமானதாகவும், நித்தியமானதாகவும் வைத்துக்கொள்வோம். அப்படியாயின், பிரமத்தைப்போல வேறொரு பதார்த்தமிருக்கக்கூடாதல்லவா? பிரமம் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறதென்பதினாலே, அது இருப்பதற்கிடமாகிய ஆகாய வெட்டவெளியும் அகண்டமாயிற்றே. ஆகாயம் அநாதியல்லாமல் பிரமத்திற்குப் பின் தோன்றியதென்றால், முந்தி அந்தப்பிரமம் இடமில்லாதிருக்கவேண்டுமே; அது எப்படிக்கூடுமென்றதற்குச் சிலர், பிரமமும் ஆகாயவெளியும் ஏகமாய் அநாதியென்கிறார்கள். இப்படிச்சொல்வதைப்பார்க்கிலும், ஆகாயமே பிரமமென்னலாகாதா? ஆகாயத்தினிடமாய்த்தோன்றிய பிரபஞ்சம் ஆகாயத்திலே ஒடுங்குமென்பது ஒரு சித்தாந்தம். அதற்குமேல் ஆகாயமும் ஒடுக்குவதுண்டோ? அதுபோய் ஒடுங்குவதற்கு வேறே என்ன பதார்த்தமிருக்கிறது? நாயனாரை நோக்கி, நீர் எந்த ஊரென்று சங்கத்தார் கேட்டதற்கு, அவர்—

" எந்தவூரென்றீ ரிருந்தவூர்நீர்கேளீர்
அந்தவூர்செய்தி யறியீரோ - வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென் றறி. "

என்றபடி, கடைசியில் ஒன்றுமில்லாமற்போவதுதான் முடிவாகும்.

மதஸ்தர்கள் உண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிற மாயை, பிறப்பு, மோட்சம், நரகம் முதலிய பலவற்றுள்ளும், மாயையும் பிறப்பையுமாத்திரம் ஒப்புக்கொள்ளுகிற அத்வைதிகள் மற்றவைகளை ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது? அவர்கள் தங்கள் கொள்கையை அனுஷ்டியாதவனுக்கு ஒரு கதி கற்பிக்கவேண்டிய நிமித்தம் பிறப்பையும், உலகத்தில் மயக்கமான காரியங்கள் நடப்பதற்குக் காரணங் கற்பிக்கவேண்டி மாயையையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். " வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்" என்று நாயனார் சொல்லியபடி, விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத பிரமத்தினிடமாய் மாயை எப்படித்தோன்றும்? பிரமத்திற்குத் தோஷமுண்டாகக்கூடாதென்கிற கருத்துடன் பிரமத்தினிடமாய் மாயை பிரதிபிம்பித்ததென்று உபாயமாய்ச் சொல்லிவிட்டபோதிலும், பிரமத்திற்கு நினைப்பாவது இச்சையாவது இல்லாமல், மாயை தோன்றலும் பிரபஞ்ச உற்பத்தியும் எவ்வளவேனும் கூடாமை. ஆதலின், விருப்பும் வெறுப்புமில்லாமை எதற்கென்று நாம் யோசிக்கவேண்டும். கர்னல் இங்கர்சாலவர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடி நாம் கண்டறிந்துகொள்ளக்கூடியமட்டிலே, எப்போதும் விருப்பு, வெறுப்பு, எண்ணமொன்றுமில்லாமல் உருப்படுகிறதும், உருக்கள் மாறிமாறி வேற்றுருவடைகிறதும் சுபாவத்திற்குண்டு. அது அழுவதுமில்லை, சிரிப்பதுமில்லை; அது உத்தேசமில்லாமலே மனிதனை உற்பத்திசெய்கிறது, துக்கமில்லாமலே அழித்துப்போடுகிறது; அதற்கு உபகாரமென்றும், அபகாரமென்றும், விஷமென்றும், பாலென்றும், உபத்திரவமென்றும், சந்தோஷமென்றும், பிழைப்பென்றும், சாவென்றும் பேதமில்லை. அதற்குச் சிரிப்பும் கண்ணீரும் இரண்டுமொன்றே. அதற்கு அருளுமில்லை, கொடுமையுமில்லை; அதைத்தொழுது துதிப்பதினாலே அது பூரிப்பதுமில்லை, கண்ணீர்விட்டழுவதினாலே அது இரங்குவதுமில்லை, பிரார்த்தனையின் நடைநொடி பாவனைகளையும் அது தெரிந்துகொள்ளுவதில்லை. அதற்குப் பாம்பின் பற்களிலுள்ள விஷத்திற்கும், மனிதனுடைய ஹிருதயத்திலுள்ள கிருபைக்கும் பேதம் கிடையாது. நல்லதென்றும், உண்மையானதென்றும், அழகானதென்றும் மனிதன்மூலமாயறிவதன்றி மற்றைப்படி அது அறிவதில்லை. ஆதலால், நமக்குத்தெரிந்தமட்டில், எல்லாவற்றைப்பார்க்கினும் விசேஷமாய் மனிதனுக்கே யுள்ளது பகுத்தறிவு. அ-மு.

பிராமணவேதமும் சந்தியாவந்தனமும்.

பிராமணவேதங்களும், சந்தியாவந்தனங்களும் அரும்பதங்களோடு உயர்ந்த நடையில் பற்பல இராகங்களுக்கு இணங்கச் செய்யுள் நடையில் எழுதிருப்பதாலும், அவற்றை மற்ற ஜாதியார் வாசிக்கலாகாதென்னப்படுவதாலும், அவை எழுதாமறையாக இருப்பதாலும், அவற்றின் சப்தார்த்தம் இதல்லவென்னப்படுவதாலுமே அவற்றினிடத்தில் மகிமையும் பெருமையும் உண்டாயிருப்பதேயன்றி, அவற்றின்பொருள் தெம்மாங்கு தங்கப்பாட்டுகளினும் இழிந்ததாகவே இருக்கின்றது. அவர்கள் சந்தியாவந்தனத்தை எளிய நடையில் மொழிபெயர்த்து வாசித்துப்பார்க்கின், அப்போது நீங்களே அது பிரயோஜனமற்றதென்று அறிந்துகொள்வீர்கள். பிராமணசந்தியாவந்தன சுலோகத்தில் ஒன்றை இதனடியில் மொழிபெயர்க்கிறேன் பாருங்கள்.

மத்தியான ஜலபிராசனமந்திரம்.

" ఆపఃపునస్తుపృథివీం, పృథివీపూతా పునాతుమాం పునస్తుబ్రహ్మణస్పతిర్ బ్రహ్మపూతా; పునాతుమాం యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యం యద్వాదుశ్చరితంమమ, సర్వంపునస్తుమామాపో సతాంచ ప్రతిగ్రహగ్ స్వాహా.

ஆபஃபுநந்துப்ருதிவீம், ப்ருதிவீபூதா புநாதுமாம் புநந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதிர் ப்ரஹ்மபூதா; புநாதுமாம் யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வாதுஶ்சரிதம்மம, சர்வம்புநந்துமாமாபோ ஸதாம்ச ப்ரதிக்ரஹக் ஸ்வாஹா.

இ-க. மழை ஜலத்தினால் சுத்தியான பூமியே என்னை சுத்திசெய். சமஸ்த வேதங்களில் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட கடவுளால் சுத்திசெய்யலான ஜலங்கள் என்னை சுத்திசெய்யவேண்டும். ஒருவர் உண்டு மிகுந்த போஜனத்தையும், உரோமம் புழுமுதலியன விழுந்து அசுசியடைந்த போஜனத்தையும், உண்பதினால் உண்டாகும் குற்றத்தையும், முக்கரணங்களால் செய்யப்பட்ட பாவத்தையும், துஷ்டசகவாசத்தினால் உண்டான குற்றத்தையும் நிவர்த்தித்து ஜலம் என்னை சுத்திசெய்யக்கடவது என்று ஜபித்து சுவாஹா என்று ஜலபானஞ்செய்து என்பாவமுழுவதையும் நாசமாக்கிவிட்டேன் என்று ஜலத்தை கையிலெடுத்து கீழேவிடவேண்டும். "

இந்த சந்தியாவந்தன சுலோகத்தை நீங்கள் எந்த பிராமணரிடத்தில் சொல்லிக்கேட்கினும் ஒவ்வொருவகை பிராமணரும் இது எங்கள் சந்தியாவந்தன சுலோகமல்லவென்பார்கள். ஏனெனின், அவர்கள் சந்தியாவந்தனத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாகாதென்னுங் காரணத்தாலேயே அவ்வாறு சொல்லுவார்கள். ஆனால் இது அவர்கள் சந்தியாவந்தனந்தான். அவர்கள் சந்தியாவந்தன சுலோகங்களில் சிலதுமட்டும் அந்தந்த பிரிவினருக்குத்தக்கினபடி ஏற்படுத்திருப்பதேயன்றி முழுதும் வேறல்ல.

M. Masilamon[illegible]

தேவமனிதன் அல்லது மனிததேவன்.

மனிதன் இன்னவன் இத்தகையவன் என நம்மை நாமே நிதானித்துப்பார்த்தால் விளங்கும். தேவன் இன்னது என நம்மில் ஒருவருக்கும் அநுபவபூர்மவாய்த் தெரியாது. தெரியும் தெரியும் என நம்மிற்சிலர் வாய்ப்பறையறைந்து வருகின்றவர்களாக விருப்பினும், அத்தேவனை பிறர்க்கு அறிவிக்கக்கூடாதவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். மேலும் தேவனைக்கண்டவர்கள்போல் சாஸ்திரங்களை யெழுதிவைத்திருக்கிறார்களெனில், அச்சாஸ்திரங்களி லெழுதப்பட்டுள்ளவைகள் ஒன்றையொன்று உதைக்கின்றன. ஆகவே தேவனைப்பற்றிய விஷயம் நமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. இவ்வாறு நமக்குத் தேவனைப்பற்றி யொன்றும் தெரியாதிருக்க, ஒரு மனிதனைப்பற்றித் தேவனென்றும், தேவமனிதனென்றும் எவ்வாறு துணிதல் கூடும். கூடாததாயினும், நம்முன்னோர்கள் காலாகாலங்களில் சாலவலிவும், வாய்மையும் பெற்றிருந்த அரசர், வீரர், அதிகாரிகள், உபகாரிகள் முதலியவர்களைப் பிற்காலத்தில் பெருமை பாராட்டும்பொருட்டுத் தேவர்களாக்கிவிட்டார்கள். இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட தேவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு சமயங்களுக்கதிகாரிகளாக விருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு சமயத்தவர்களும் மற்றைய சமயத்தவர்களின் தேவர்களைப் பொய்த்தேவர்களென்றும், தத்தம் சமயக்கடவுளே மெய்த்தேவனென்றும் பித்துணாயாடுகின்றனர். இவ்வாறு பித்துணாயாடும் சமயகோடிகளுள் கிறீஸ்து சமயத்தவர்கள் மெரியாளுக்குப்பிறந்து சிலுவையின்கண் இறந்த ஏசுகிறீஸ்துவைத் தேவனாக்கினதுமல்லாமல், தெய்வீகமும் மானுஷீகமும் ஒன்றுபடக்கலந்துதித்த தேவமனிதனென்றும், அல்லது மனிததேவனென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மானுஷீகத்தைச்சார்ந்த மெரியாளுக்கும், தெய்வீகத்தைச்சார்ந்த தேவதூதனுக்கும் உண்டாகிய சம்பந்தத்தால் உண்டாகியவரானவராதலால், ஏசுகிறீஸ்துவைத் தேவமனிதனென்கிறோமென்பாராயின், ஆதி சங்கராச்சாரியாரவர்களும் ஓர் விதவையின் கர்ப்பத்தில் தெய்வீக சங்கல்பத்தால் உற்பத்தியானதாகக் கூறியிருக்கின்றதே. சாலிவாகனனது உற்பத்தியு மிவ்வாறாகவே தெய்வீகம்பொருந்தியதாகவிருக்க, இதற்கு கிறீஸ்தவர்கள் கூறுவதென்னையோ? இதுநிற்க, கிறீஸ்துவுக்குக் கடவுள் இலக்கணங்களென்று சொல்லப்பட்ட தெய்வீக நற்குணங்கள் உண்டாவென விசாரிக்கப்புகுவாம். கிறீஸ்துவானவர் ஓர்நாள் மிகவும் பசியால் வருத்தமுற்று காலமில்லாகாலத்தில் கனியைத் தாராதுநின்ற ஓர் அத்திமரத்தின்மீது குற்றம்பாராட்டி யதனைப் பட்டுப்போகும்படிச் சபித்தாராம். ஆ! ஆ! இதென்ன கொள்ளை! ஏசுவானவர் பசியால் வருத்தமுற்றமை மானுஷீகத்தன்மையாயினும் காலமல்லாகாலத்தில் கனியைக் காணாததினால் அவ்வத்திமரத்தினைப் புத்தியில்லாமல் சபித்தமை தெய்வீகமாகுமா? இன்னொருவிஷயம். ஏசுவானவர் தமது பன்னிரு சீடர்களில் ஒருவனாகிய ஜூடாஸ்காரியட்டென்பவனால் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவோமென் றறியாமல் அவனையும கணக்கில் ஒருவனாகவெண்ணித் தமது பன்னிரு சீடர்களுக்கும் வானத்தில் பன்னிரு சிம்மாசனங்களைத் தயார்செய்து வைத்திருக்கிறதாகச் சொல்லியிருக்கின்றாரே. இதுவும் தெய்வீகந்தானோ? இஃது தன் தலையிலேயே கையை வைப்பானென்றறியாது, பாணாசூரனுக்கு வரமளித்த பித்தனது கதையை யொற்றிருக்கின்றது. D.

போஜனம்.

தேகத்தின் எல்லாப்பாகங்களைப்போலவே தோலுக்கும் இரத்த ஓட்டத்தினாலே ஆதாரம் உண்டாகின்றது. இரத்தத்திற்கு உயிர்நிலை வயிற்றில் இருந்துவருகிறது. அகாலபோசனத்தினாலும், சாப்பிடுகின்ற விதங்களினாலும், தகுதியற்ற சாமான்களைச் சாப்பிடுவதினாலும், சரியான போஜனத்தையே அளவுக்கு மிஞ்சிச் சாப்பிடுவதினாலும், போஜனமானது சீரணிக்கப்படாமல் இருந்தால், இரத்தத்திற்குத் தீமைவிளைக்கக்கூடிய சத்துக்கள்வந்து சேருகின்றன. இவைகள் தோலுக்கு வருகிறதினாலே உரோமம் அடித்துவாரங்கள் உண்டாகிறதற்கும், (Glands.) விசைநரம்புகளுக்குடைய செய்கைகள் நிறைவேறுகிறதற்கும் கெடுதி சம்பவிக்கிறது. நரம்புகளுக்கும் இரத்த நரம்புகளுக்கும் அழற்சியுண்டாகும்படி செய்கிற வயிற்றினுடைய செய்கையினாலே தோலின்பேரில் கொப்பளங்கள் உண்டாவது சகலருக்கும் தெரியும். சில சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டவுடனே முகமானது சிவந்துவிடுகிறது. நாற்றக்கருவாட்டைத் தின்றால் எரிவுகொடுக்கின்ற கரப்பான்முதலானவை உண்டாகின்றன. வயிற்றைப்போலவே ஈரல் குடல் முதலான அவயவங்களிலும் கெடுதிசம்பவிக்க இரத்தத்தில் தகாத சாமான்கள்சேர்ந்து தோலின்மேல் கெடுதி விளைவிக்கும். ஆதலினால் தகாதபோசனத்தினாலே நேரான கெடுதிமட்டுமல்ல வேறுரூபமான கெடுதிகளும் உண்டாகின்றன. அன்றியும் வயிற்றிலிருக்கின்ற நரம்புகளினாலே அதற்கு உண்டாகின்றன. கெடுதிகள் தோலுக்கும் உடனே உண்டாகும்படி செய்யப்படுகின்றன. அஜீரணத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய சகல வஸ்துக்களும் தோல் வியாதியை உண்டுபண்ணத்தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. வம்ச தொடர்ச்சியாகத் தோல் வியாதிகளால் வருந்துகிறவர்களுக்குப் போசனப்பிசகாவது, அல்லது ஜாஸ்திப்போசனமாவது அவ்வித வியாதியால் வருத்தப்படாதவர்களுக்குண்டாக்காத அதிக தீங்கை விளைக்கும். அவ்வியாதியஸ்தர்கள் வெல்லம், அதிகமாமிசம், லாகிரி வஸ்துக்கள் மிட்டாய் முதலாகிய பலகாரங்களைச் சாப்பிடக்கூடாது.

தோலுக்கு வேண்டிய உணவு கிடைக்கும்படி நாம் சாப்பிடுகின்ற சாப்பாடானது சரியான குணமுள்ளதும் சரியான அளவுள்ளதுமாயிருக்கவேண்டும். இப்படிக்கில்லாவிட்டால் தேக அசவுக்கியமுண்டாகிறது. இதினாலே தோலானது மெல்லிதாயும், சுருங்கியும், கடினமாயும், முறடாயும் ஆகிவிடுகிறது. அதுவுமன்றிச் சிலகாரணங்களினால் மிகுந்த வியாதியுண்டாகிறது. இருக்கின்ற வியாதிகள் விருத்தியாகின்றன. புதிய காய்கறிகளைச் சாப்பிடாததினாலே சொறி கரப்பான் உண்டாகின்றது. காய்கறிகளுக்கு விசேஷமாய் இரத்தத்தை சுத்திசெய்கின்ற குணமிருக்கின்றதென்பதல்ல. ஆனால் நம்முடைய சாப்பாட்டில் கலப்பு சரியானபடி யிருக்கவேண்டியது. சாப்பாட்டில் அரிசி மாமிசமட்டுமல்லாமல் எல்லாம் கலந்திருக்கவேண்டும்.

அகாலபோசனத்தினாலே குழந்தைகளுக்குண்டாகும் கெடுதிகள் அதிகம். சிசுக்களுக்குத் தாயார் கொடுக்கின்ற இயற்கையான உணவைப்பார்க்கிலும் வேறுவித உணவுகள் பிரயோசனத்தைக்கொடுக்காமல் அவைகளைப் பலஈனமுள்ளவைகளாக்குகின்றன. அநேகம் பெற்றோர்கள் சிசுக்களுக்கு அதிக தித்திப்பான ஆகாரத்தைக்கொடுக்கிறார்கள். இது வெகுகெடுதி. அதிகவெல்லம் ஒருவிதப் புளிப்பைக்கொடுக்கிறது. இது தோலுக்கு ஒருவிதமான தொந்தரவு கொடுக்கத்தக்க ஸ்திதியில் இரத்தத்தைச்செய்கிறது. அநேகம் பெற்றோர்களும், வைத்தியர்களுங்கூட சிறுகுழந்தைகளுக்கு ஒயின் (Wine) பலத்தைக் கொடுக்கிறதாக நினைக்கிறார்கள். இதைவிடப் பெரிய தப்பித மிருக்கமுடியாது. ஏனென்னபோதிலும், முன் என்னை ஆபத்காலத்தில் பார்த்து அது எப்படி "எனக்கென்ன" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடிற்றோ அம்மாதிரியாகவே நானும் இப்பொழுது அதேவார்த்தை சொல்லுவேன் என்று சொன்னதாகவும்; உடனே பூனையும் ஓடிவந்து அதே ஓநாயைப்பார்த்து உங்கள் இஷ்டப்படி சொல்லுங்கள், 'அதினால் எனக்கென்' னென்று சொன்னதாகவும், இத்தியாதி சொற்பனங்கண்டது. திடீரென்று நாய் தூக்கத்தை ஒழித்து எழுந்து பார்த்தபோது ஓநாய் அருகாமையில் இல்லாதிருப்பதைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டது. என்றபோதிலும் அது ஒருவேளை இது நடந்துமிருக்கலாம்; ஆதியில் ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது என்ன எண்ணத்தோடு புறப்பட்டேனோ அப்படிக்கில்லாமல், இனிமேல் யாவரையும் ஆபத்காலத்தில் என்னாற்கூடியமட்டும் ரட்சிப்பேன்" என்று தீர்மானித்தது.—சுகுணபோதினி.

நட்சத்திரங்களின்தூரம்.

பிரகாசமான சந்திரவெளிச்சமுள்ள இரவில் நட்சத்திரங்களினால் இலங்குகிற வானத்தை நாம் கண்ணுறும்போது, அதிபிரபையுள்ள சோதி கோளங்கள் பிரபைகுன்றின கோளங்களைவிட நமக்கு அதிக சமீபமென்று அனுமானிப்பது சகஜமே. சமீபகாலம்வரையும் நட்சத்திரங்களில் தூரம் சந்தேகவிஷயமாகவே இருந்தது. பூமியினது அயனத்தின் எதிர்நிலைகளிலிருந்து, அதாவது ௧௮-கோடியே ௯௰-லட்சம் மைல் தூரத்திலிருந்து நோக்கினபோதுதானும், ஒரு நட்சத்திரத்தின் திசையில் யாதொரு விகற்பமும் தோன்றவில்லை, நட்சத்திரங்களின் திசை பேதமாகிய இலம்பனத்தின் யாதொரு சாயையும் தென்படவில்லை. கடந்த நூற்றாண்டிலும் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் நம்பத்தக்க பலன் ஒன்றும் வானசாஸ்திர கலைஞருக்கு எட்டாவிடினும் அவர்கள் இந்தத் தாஷ்டாந்தரத்தை ஆராய்ச்சி செய்கிறதில் ஓயவில்லை. கடைசியில் இவ்விஷயத்தைப் பிளப்பதற்கான ஆப்புப்போன்ற ஒருசங்கதி பிடிகெட்டினது. சில நட்சத்திரங்கள் நேர்கோடாக வேககதியில் முன் நோக்கிச் செல்

ஓகிறது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த வெள்ளிகளே பூமிக்கு அதிக சமீபமானவைகள் என்கிற அனுமிதமும் பிறந்தது, "அன்னப்பட்சி" (Swan) என்கிற தாராகணத்தில் ஆறும் பரிமாணத்தை உடைய வெள்ளியாகிய "அறுபத்தொன்றும் சிக்னி" (Cygni) என்னப்பட்டது வருஷத்தில் கூ-மாசம் தகுந்த ஓட்டமுள்ளதாகக் கண்டறிந்தார்கள். பெசல் (Bessel) என்னும் சாஸ்திரியார் அதையே ஆராய்ச்சிவிஷயமாகத் தெரிந்துகொண்டு, ௧௮௩௮-ம்ஞு அதின் இலம்பனத்தை (Parallax) அளவிட்டு, விருத்தபாகத்தில் அது கிட்டத்தட்ட அரை விகலை (Second) என்று புத்திசித்தியா கண்டுபிடித்தார். இதைக் கணக்கேற்றும்போது, அறுபத்தொன்றும் சிக்னி நட்சத்திரம் பூமிக்கும் சூரியனுக்குமுள்ள தூரத்திற்கு ௪-லட்சம் மடங்கு அதிகம் என்று தெரிய வருகிறது.

அவ்வளவு பிரமாண்டமான தூரத்தைக்குறித்த யோசனையைக் கணிதலக்கங்களில் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடாமையால், அதை வருஷத்தினால் அளவிடவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு நமக்கு அதிக சமீபமான அறுபத்தொன்றும் சிக்னி வெள்ளியிலிருந்து வெளிச்சம் நம்மைச் சேர்வதற்கு சுமார் ௭-வருடஞ்செல்லுகிறது. ஆகையால் மேற்படி நட்சத்திரம் நமக்கு ௭-வருஷதூரத்தில் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறோம். தட்சண தாராகணம் ஒன்றிலுள்ள "அல்பாசெவுந்தரி (Alpha centauri) என்னும் பிரகாசமுள்ள வெள்ளியேறக்குறைய இதேதூரத்தில் இருக்கிறது. இவ்வாறு தூரங்கள் அளக்கப்பட்ட ௧௨-நட்சத்திரங்கள் உண்டு. அவற்றின் தூரம் எத்தனை அதிகப்படுகிறதோ அத்தனைக்கு அளவும் நுல்லிப்படுகிறதில்லை. பிரகாசமுள்ள "வீகா" (Vega) அல்லது "அல்பாலூரி" (Alpha Lyrœ) என்னும் தாரகை ௧௭-வருஷதூரம் சோபிதமான "கபல்லா" (Capella) ௧௦-வருஷம், இலங்குகிற "சிரியுஸ்" (Sirius) ௧௪-முதல் ௨௩-வருஷம் வரைக்கும் பற்பல கணக்காய் மதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "அர்க்தூரஸ்" (Arcturs) வெள்ளியோ ௪௦-வருஷம்.

இவ்வாறு ஏகதேசம் தூரம் அளக்கப்பட்ட நட்சத்திரங்கள் நீங்கலாக, காட்சிக்குரிய மற்றெல்லா வெள்ளிகளும் எட்டாத்தொலையில் இருக்கின்றன. பெரிய தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியினால் வெளிப்படும் தாரகைகளோ அகாதமான அந்தரவெளியினால் நம்மைவிட்டு அகன்றிருக்கின்றன. அவைகளுடைய வெளிச்சம் ஆகாசத்தை ஊடறுத்துவர ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் செல்லும். ஆகவே விண்ணினின்று இவைகள் எடுபட்டுப்போனாலும், பல்லாயிரம் வருஷம் பிரகாசித்துக்கொண்டேயிருக்கும். ஆகாயவிரிவில் அதிபிரபையுள்ளதான சிரியுஸ்நட்சத்திரம் இன்றைக்கு அழிக்கப்பட்டுப்போனாலும், இன்னும் ௨௦-வருஷந்துக்குப் பிரபைகுன்றாமல் இலங்கிக்கொண்டிருக்கும்.—சுகுணபோதினி.

தேசாபிமானிக் கோர்மொழி.

௧௮௮௬-ஞு பிப்ரவரிமீ ௨௭உ க்குச்சரியான பார்த்திப ஞு மாசிமீ ௧௩உ சனிவாரம் திருப்பாதிருப்புலியூரின்கண்ணவதரித்த தேசாபிமானி என்னும் பத்திரிகையே சென்ற மார்ச்சிமீ ௪௩உ சனிவாரம் நீ ஆசாரங்களைக்குறித்துப் பேசியது புத்தியை விளக்கத்தக்கதாயும், நாகரிகத்தை மென்மேலும் விர்த்தியாக்கத்தக்கதாயும் பேசியதாய்த் தோன்றவில்லை. அஃது:—

இந்துக்களது ஆசாரம் சீர்திருத்தமுடையது; ஆங்கிலேயர் ஆசாரம் அங்ஙனம் போராது; இங்கிலாந்து தேசம் மிக குளிர்தேசமாதலால், ஆங்கிலேயர் சப்பாத்து, சட்டை, தொப்பி முதலியவற்றையுடுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்து தேசமானது குளிரும் உஷ்ணமும் சமமாயிருப்பதால், அவற்றை இந்தியராகிய நாம் உடுத்திக்கொள்வது மடமை. ஆதியில் அவர்கள் நாகரிகமின்மையால் மாம்சபக்ஷணம் செய்ய வாரம்பித்ததை யின்னு மன்னாகரிகக்குறைவால் அதனை அனுசரித்துவருகிறார்கள் என பலவாறாக ஆங்கிலேயரின் உடை உணவு முதலியவற்றை அணிந்துக்கொள்வது நாகரிகத்தின் குணமல்ல, அங்ஙனம் உடுத்திக்கொள்வதால் அவர்களை நாகரிகத்திற்சிறந்தவரென மதிக்கப்படாது. இந்துக்களாகிய நாமே நாகரிகத்திற்சிறந்தோர் என நினது நாகரிகக்குறைவினாலன்றோ உரைக்கத்துணிந்தனை? நன்று! நன்று!! இந்துக்களாகிய நாம் நாகரிகத்திற்சிறந்தோர் என்பது எங்ஙனம்? சோமன் புடவை முதலியவற்றை உடுத்திக்கொள்வதினாலா? காட்டிலிருக்கும் ஒருவேடன் அக்காட்டின் மிருகங்களிலொன்றாய்த்திரிந்து குளிர்முதலியவற்றை யசட்டை செய்தவனாதலால் கோவணமு மில்லாதிருப்பதைப்பற்றி யவனும் சீர்திருத்தமுடையவன்தானே! அங்ஙனம் செப்புவதின் பிரமெனின், மேற்கூறியுள்ள நின் நியாயமே நின்னை வினவ நேரிடுகின்றது. புலாலுண்ணும் விஷயத்தைப்பற்றி கல்வியிலும் கீர்த்தியிலும் வல்லமையிலும் பேர்பெற்றோங்கிய தத்துவவிவேசினி என்னும் நின் சோதரியினிடத்து (மெய்யறிவு முதல்பாகம்) என்னும் புத்தகத்தை மிக்க வணக்கத்துடன் கேட்டு அதனை வாசித்துணர்வாயாக. நீ ஆசாரங்களைக்குறித்து பேசிவந்தகாலத்து கொலைசெய்ததினால் சண்டாளரென பெயரிட்டு அவர்களை கீழ்மக்களெனவும், அங்ஙனம் செய்யாதவர்களை மேன்மக்களெனவும், இவர்களில் பிராமணரே உயர்மக்களெனவும் ஆரியர் கூறியுள்ளாரென பகரத்துணிந்தது என்ன நியாயம்? தேசாபிமானி என்னும் பெண்ணே! இனி யித்தகைய பேதை நியாயம் பேசாமலிருக்க நினக்கு ஆசிர்வாதம்.

இங்ஙனம்.

புதுவை சுயக்கியான நண்பரில்

V. K. உண்மைவிளம்பி.

வர்த்தமானம்.

பாம்பில் மரணம்—மேட்டுப்பாளையத்திற்கு அடுத்த வச்சிரம் பாளையத்தில் கொள்ளுப்பொட்டு போரில் எடுத்து மாட்டுக்குத் தீனிபோடப்போனவனை பாம்புக்கடித்து மரணமடைந்தான்.

சிசுவதை—மேட்டுப்பாளையத்தில் ஓர் விதவை ஒரு பெண்குழந்தையைப்பெற்று வாயில் கல்லைவைத்து அடைத்துக் கொன்றுவிட்டாள். அவளைப் போலீஸ்காரர்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னம் அகப்படவில்லை.

பாம்பில் மரணம்—மேட்டுப்பாளையம் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப்போகும் தடத்தில் கட்டியிருக்கப்பட்ட வீட்டில் குடியிருந்த ஒரு பெண்பிள்ளை ஜலபாதிக்குப்போகும்பொழுது பாம்புகடித்து மரணமானாள்.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)	Rs.	As.	P.	வெளியூர்—(அட்வான்சு.)	Rs.	As.	P.
மாசம் 1-க்கு	0	4	0	மாசம் 1-க்கு	0	5	0
ஷை 3-க்கு	0	10	0	ஷை 3-க்கு	0	13	0
ஷை 6-க்கு	1	2	0	ஷை 6-க்கு	1	8	0
வருஷம் 1-க்கு	2	2	0	வருஷம் 1-க்கு	2	14	0

உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் உள்ள கையொப்பம் செலுத்தும் மெம்பர்களுக்கு பத்திரிகை இலவசமாக அனுப்பப்படும் உள்ளூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு 3-ரூபாயும், வெளியூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு ரூபாய் - 1-14-0-ம் செலுத்தவேண்டும்.

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும், 1885-ம் வருஷவரை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும் பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்; 1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும், இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும், செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி செக்ரிட்டேரி மெஸ்டர். அப்ஷன்துரையவர்கள் பெயரால் பெரம்பூர் பாரெக்ஸ்ரோட்டில் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
Authi Kalanithi Press,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MADRAS.